

د حضرت عاموس نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

خُدائ پاک د غرور نه نفرت کوی. د خلقو یقین دا جوړ شوی و و چې مونږ خپل ضرورتونه پخپله پوره کړو او دا ترېنه هېر شوی و و چې خه چې هغوی لری دا د خُدائ پاک د طرفه دی. خُدائ پاک ټولو خلقو له اهمیت ورکوی که غریبانان وی او که مالدار، که د هر مذهب یا د هرې قبیلې سره یې تعلق وی. د غریبانانو سره چې کوم ظلم زیاتې کېدو او ناانصافی ورسره کېده او د بل وطن مسافرو د مجبوری نه به چې غلطه فائده اخستې کېده د هغې خلاف حضرت عاموس نبی خبردارې ورکړې و. خُدائ پاک مخلص عبادت غواړی، سره د هغه مناسبو آدابو او رویی چې د هغه عزت په کېنې وی. حضرت عاموس نبی یو شپونکې او زمیندار وو چا چې پېشگویانې ورکړې کله چې یربعام د اسرائیل بادشاه وو او غزیاه د یهوداه بادشاه وو. هغه وخت کېنې د بُت پرستی، عبس عشرت، لوټ مار او دوکه بازی دور وو. مالدارو او زورورو به په غریبانانو زور زیاتې کولو. حضرت عاموس نبی د بنی اسرائیلو د مرتد کېدو، معاشرتی ناانصافو مذمت وکړو او خلقو له یې خبردارې ورکړو چې خُدائ پاک سره د لوظ ماتولو په وجه به په هغوی لویه تباهی راشی. په داسې وختونو کېنې بې حوصلې کېدل پېر آسان وی چې آیا خُدائ پاک به دغه بې انصافه، بې وفا، او د ناجائزه دولت لالچیانو سره انصاف وکړی او که نه. خو مونږ له امید ساتل پکار دی ځکه چې دا د خُدائ پاک وعده ده چې هغه به ټولو سره انصاف کوی. انصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهیري، او صداقت د هغه سیند په شان چې هیڅکله نه اوجپیری. د حفظ

کولو دپاره ۱۴:۵ آیت ”د بنو لټون کوئ او بدو پسې مه گرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بیا به مالک خدای، رب الافواج ستاسو مل وی.“

۱) د عاموس پېغام، چې د تقوع بشار يو شپون وو. دا هغه پېغام دے څه چې هغه د زلزلي نه دوه كاله مخكې د اسرائيل په حقله په روبا كېنې وليدل، كله چې عزياه د يهوداه بادشاه وو او يربعام د يهوآس زوى د اسرائيل بادشاه وو. ۲) هغه وفرمائيل، ”مالك خدائ د صيون نه غرمبېرى، او د يروشلم نه غورېرى. د شپونكو د څرن ځايونه به اوچ شى، او د كرمل د غره په سر وابنه به مړاوى شى.“

د بنى اسرائيلو په گاونډيانو د مالك خدائ عدالت

۳) مالك خدائ داسې فرمائى، ”د دمشق خلقو بار بار گناه كړې ده، نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه ېدم. هغوى زما خلق په جلعاد كېنې وهلى دى داسې لكه په ترېشر چې غله دانه ټكولې شى. ۴) نو زه به د جزائيل په شاهى محل اور نازل كړم او دا به د بن حدد قلعه گانې وسوزوى. ۵) زه به د دمشق دروازې ماتې كړم او د اون د وادى بادشاه چې په تخت ناست دے به ووژنم، زه به د بيت عدن بادشاه تباه كړم. د آرام خلق به د قير ملك ته جلاوطن شى، ”مالك خدائ داسې فرمائى. ۶) مالك خدائ داسې فرمائى، ”د غزه خلقو بار بار گناه كړې ده، نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه ېدم. ځكه چې هغوى ټوله علاقه جلاوطن كړه او ادوم باندې يې خرڅه كړه، ۷) نو زه به د غزه په دېوالونو اور نازل كړم، او هغه به د دې قلعه گانې وسوزوى. ۸) زه به د اشدود خلق وژنم او د اسقلون بادشاه به تباه كړم. بيا به زه په عقرون حمله وكړم او يو څو فلسطين چې ژوندى پاتې دى به هم مړه شى، ”دا د مالك قادر مطلق خدائ فرمان دے. ۹) مالك خدائ داسې فرمائى، ”د صور خلقو بار بار گناه كړې ده، نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه ېدم. ځكه چې هغوى د بنى اسرائيلو سره د ورورولى د لوظ لحاظ ونه كړو بلكې ټوله علاقه يې جلاوطن كړه او په ادوم يې خرڅه كړه. ۱۰) نو زه به د صور په دېوالونو اور رانازل كړم او دا به د هغې ټولې قلعه گانې وسوزوى.“ ۱۱) مالك خدائ داسې فرمائى، ”د ادوم خلقو بار بار گناه كړې ده،

نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه بدم. حكه چې هغوى خپلو ورونيو بني اسرائيلو پسې توره په لاس منډې وهلې او په هغوى يې هيخ رحم نه كولو. او خپله غصه يې جاري وساتله، او غصه يې د قابو نه بهر كېده. (۱۲) نو زه به په تيمان اور نازل كړم او دا به د بصره قلعه گانې تباه كړي. (۱۳) مالِك خدائ داسې فرمائي، ”د عمون خلقو بار بار گناه كړې ده، نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه بدم. حكه چې هغوى د جلعاد د اميدوارو بشخو خيټې وڅيرلې د دې دپاره چې خپل سرحدونه لوى كړي. (۱۴) نو زه به د ربه په دېوالونو اور نازل كړم، او دا به د هغې ټولې قلعه گانې وسوزوي. د جنگ په ورځ به د جنگ دغه شان چغې اورېدې شي، لكه د طوفان په ورځ چې تېزه سيلې وي. (۱۵) د هغوى بادشاه به خپلو افسرانو سره يو ځاى جلاوطن شي، دا د مالِك خدائ فرمان دى.

۲ (۱) مالِك خدائ داسې فرمائي، ”د موآب خلقو بار بار گناه كړې ده، او زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه بدم. حكه چې هغوى د ادوم د بادشاه هډوكي وسوزول او ايرې يې كړل. (۲) نو زه به په موآب اور نازل كړم، دا به د قريوت قلعه گانې وسوزوي. څنگه چې د جنگ لويه اله گوله شي او بيگل وغربړي نو موآب به د جنگ په تاو كېنې هلاک شي. (۳) زه به د موآب بادشاه سره د هغه د افسرانو تباه كړم، مالِك خدائ فرمائي. (۴) مالِك خدائ داسې فرمائي، ”د يهوداه خلقو بار بار گناه كړې ده، نو زه به هغوى د سزا نه بغير پرې نه بدم. حكه چې هغوى د مالِك خدائ شريعت رد كړو او د هغه په حكمونو يې عمل ونه كړو. حكه چې هغوى د دروغو خدایانو بې لارې كړل، هغه خدایانو چې د دوى پلار نيكونو يې پيروي كوله. (۵) نو زه به په يهوداه اور نازل كړم او دا به د يروشلم قلعه گانې وسوزوي.“

د بني اسرائيلو عدالت

۶ مالک خدائ داسې فرمائی، ”د بنی اسرائیل خلقو بار بار گناه کړې ده، نو زه به هغوی د سزا نه بغير پرې نه ږدم. ځکه چې هغوی صادقان خلق په سپينو زرو او غريبانان په يو جوړ خپلو خرڅوی. ۷ هغوی د غريبانانو سرونه لکه د زمکې د خاورې په شان د پښو لاندې کوی او نه پرېږدی چې مظلومانو ته انصاف ملاو شی. پلار او زوی هم يوې ښځې سره ځملي او زما د پاک نوم بې حرمتی کوی.

۸ هغوی د هرې قربان گاه په خوا کښې په هغه کپرو کښې چې په ضمانت کښې اخستې شوې وی ځملي. د خپل خدائ په کور کښې هغوی په هغه پېسو مې څښی چې د بې انصافی د جرمانې په طور اخستلې شوې دی. ۹ خو زما خلقو وکتل چې ما اموريان تباہ کړل، اگر که هغوی د ديار په شان لوړ او د څپرې په شان مضبوط وو. ما بره نه د هغې مېوه او لاندې نه جرړې وويستلې او برباد مې کړل. ۱۰ هم ما تاسو د مصر نه راويستلې، او څلوېښت کاله مې په صحرا کښې ستاسو لارښودنه وکړه چې تاسو د اموريانو زمکه قبضه کړئ. ۱۱ هم ما ستاسو ځينې زامن پېغمبران جوړ کړل او څه ځوانان مې د خدمت دپاره د نذير په حيثيت وقف کړل. ولې دا رښتيا نه دی زما خلقو بنی اسرائیلو؟“ مالک خدائ داسې فرمائی. ۱۲ ”خو تاسو د نذير په حيثيت په وقف شوو خدمت کوونکو مې وڅښل او د هغوی قسم مو مات کړو او پېغمبرانو ته مو حکم وکړو چې، پېشگويانې مه کوئ. ۱۳ نو بيا، زه به تاسو داسې دباؤ کړم لکه څنگه چې د غلي نه پکه گاږې دباؤ وی. ۱۴ نه به تېزه منډه وهونکی وتبښتېدی شی، او نه به طاقتور کښې طاقت پاتې شی، او نه به جنگيالی خپل ژوند بچ کړی شی. ۱۵ نه به غشی ويشتونکی، نه به تېزه منډه وهونکی او نه به په آس سواره خپل ژوند بچ کړی شی. ۱۶ په هغه ورځ به تکړه فوجيان هم بربنډ وتبښتی،“ مالک خدائ فرمائی.

د بنی اسرائیل گناه او سزا

۳ (۱) دا کلام واورئ چې مالک خُدائِ ستاسو خلاف فرمائی، اے بنی اسرائیلو، دا د هغه ټولو قبیلو خلاف دے چې ما د مصر نه بهر راویستی دی، (۲) ”صرف تاسو یئ چې ما د زمکې په ټولو قومونو کښې خوښ کړی یئ، نو ځکه به زه تاسو ته ستاسو د ټولو گناهونو په وجه سزا درکړم. (۳) آیا دوه کسان یو خائ سفر کولے شی ترڅو چې هغوی داسې کولو باندې متفق نه وی؟ (۴) آیا زمرے په ځنگل کښې غرمبیری کله چې د هغه ښکار نه وی؟ آیا هغه په خپل غار کښې غرمبیری کله چې هغه څه نه وی نیولی؟ (۵) آیا یو مارغه په لټ کښې گډېدے شی کله چې ورته د گډېدو دپاره څه نه وی؟ آیا دام په زمکه په خپله بندیری کله چې ښکار د گډېدو دپاره نه وی؟ (۶) کله چې په ښار کښې بیگل وغږیری نو خلق نه یریری؟ کله چې یو ښار باندې افت راشی آیا دا مالک خُدائِ نه وی راوستے؟ (۷) یقیناً چې قادر مطلق خُدائِ هیڅ نه کوی ترڅو چې خپله منصوبه خدمت کونکو پېغمبرانو ته څرگنده نه کړی. (۸) خو اوس زمرے په غرمبېدو دے نو څوک به نه یریری؟ اوس خو قادر مطلق خُدائِ خپل کلام وفرمائیلو، نو څوک به د هغه د پېشگویی ورکولو نه انکار وکړی؟“

د سامریې تباہی

(۹) د اشدود قلعه گانو ته او د مصر قلعه گانو ته اعلان وکړه چې، ”د سامریه په غرونو راغونډ شی او وگورئ چې په دې ښار کښې څه کږی. څومره لویه گډوډی ده پکښې او څومره ظلم د هغې خلقو سره کږی.“ (۱۰) مالک خُدائِ فرمائی، ”هغوی په دې نه پوهیری چې صحیح کار څنگه وکړی. هغوی خپلې قلعه گانې د هغه مال نه پکې کړې دی کوم چې په ظلم زیاتې او غلا سره اخستے شوے دے.“ (۱۱) نو ځکه قادر مطلق خُدائِ داسې فرمائی چې، ”دشمن به ستاسو وطن محاصره کړی او ستاسو پخې قلعې به راوغورزوی او ستاسو قلعې به لوټ کړی.“ (۱۲) مالک خُدائِ دا فرمائی، ”لکه څنگه چې یو شپون د ازمری د خولې نه د گډې د پښې یو دوه هډوکي یا د غوږ یوه ټوکړه بچ کړی، نو دغسې به

هغه بنی اسرائیل چې په سامریه کښې اوسېږي هغوی به دومره برباد شي او داسې به پاتې شي لکه چې د کت یو بازو او د کُرسی یوه پښه باقی پاتې شي. (۱۳) قادر مطلق خدای، ربُ الافواج دا فرمائی، ”واورئ، او د یعقوب د خاندان خلاف گواهی ورکړئ. (۱۴) په کومه ورځ چې زه بنی اسرائیلو له د گناهونو سزا ورکوم، زه به د بیت ایل قربان گاه تباہ کړم. د هرې قربان گاه ښکرونه به مات شي او په زمکه به راوغورزولې شي. (۱۵) زه به د اوږې کورونه او د ژمی کورونه دواړه تباہ کړم. هغه کورونه چې د هاتی په غابونو ښائسته کړې شوي دی هغه به تباہ شي او دا محلونه به باقی پاتې نه شي،“ مالک خدای فرمائی.

۴ (۱) ”ما ته غوږ ونیسي، د سامریه په غرونو اړې د بسن څر به غواگانو، تاسو هغه ښځې یې چې په غریبانانو ظلم کوي او ضرورتمند د پښو لاندې کوي، او څوک چې خپلو خاوندانو ته همپشه وائی چې، مونږ له د څښلو دپاره مې راوړئ. (۲) قادر مطلق خدای په خپل پاکوالي قسم وکړو چې هغه وخت به یقیناً راشي چې تاسو ته به پوزو کښې کڼډې واچولې شي او په رابښکلو به بوتلې شي، تاسو هر یو کس به داسې رابښکلې شي لکه څنگه چې په کڼډه کښې کب رابښکلې شي. (۳) تاسو هر یو به په دېوالونو کښې د جوړو شوو لارو نه په زور وویستلې شي، تاسو به بهر د حرمون شمال طرف ته وغورزولې شي،“ مالک خدای دا فرمائی.

د بنی اسرائیلو نافرمانی

(۴) ”نو بیا خو لاړ شي او په بیت ایل کښې بتانو ته قربانۍ پېش کړئ. په جلجال کښې نافرمانۍ جاری ساتئ. هر سحر قربانۍ کوي، او په هره درېمه ورځ خپله لسمه حصه راوړئ. (۵) خمبیره روتی د شکرانې په طور پېش کړئ بیا په اوچت آواز د هغه قربانو اعلان وکړئ کومې چې تاسو په خپله خوښه کوي. ځکه چې داسې کارونه کول تاسو بنی اسرائیل پېر خوښوي،“ دا مالک قادر مطلق خدای فرمائی. (۶) ”ما په هر ښار لوږه راوسته او په هر کلی مې قحط راوستو. خو بیا

هم تاسو ما ته واپس رانه غلئ، “ مالک خدائ دا فرمائی. (۷) ” کله چې ستاسو فصل ته د باران سخت ضرورت وو نو ما د دې ورېدل بند کړل. ما په يو کلی باران وورولو خو په بل کلی مي ونه ورولو. په يو پتي باران وشو، خو بل پتي اوچ شو. (۸) خلق د اوبو په لټون کبني کلی په کلی سرگردانه گرځېدل، خو هلته هم د څښلو دپاره کافي اوبه نه وې. خو بيا هم تاسو ما ته واپس رانه غلئ، “ مالک خدائ دا فرمائی. (۹) ” ما ستاسو په فصلونو او د انگورو په باغونو تليا او بيماري راوسته. د قحطۍ ملخانو ستاسو د اينځرو او د زيتونو ونې وخورلې. خو تاسو بيا هم ما ته واپس رانه غلئ، “ مالک خدائ دا فرمائی. (۱۰) ” ما په تاسو وباگانې راوستلې څنگه مي چې په مصریانو رالېږلې وې. ما ستاسو زلمی په توره ووژل، او ستاسو ټول آسونه مي بوتلل. ما ستاسو په لښکر گاه کبني ستاسو پوزې د مرو د بوي نه پکې کړې. خو تاسو بيا هم ما ته واپس رانه غلئ، “ مالک خدائ دا فرمائی. (۱۱) ” ما ستاسو څه خلق تباہ کړل لکه څنگه چې مي د سدوم او عموره خلق تباہ کړی ؤو. تاسو د هغه نیم سوزېدونکی لرگی په شان وي کوم چې د اور نه رابښکلې شوې وي، خو تاسو بيا هم ما ته راونه گرځېدئ، “ مالک خدائ دا فرمائی. (۱۲) ” نو اے بنی اسرائیلو، تاسو به وگورئ چې زه درسره څه کوم، نو ځکه زه درسره داسې کوم، نو د خپل خدائ پاک سره د ملاقات دپاره تيار شئ، اے بنی اسرائیلو. (۱۳) ځکه چې مالک خدائ هم هغه دے چا چې غرونه پېدا کړی دی، او هوا يې پېدا کړې ده، او خپل خیالات بنی آدم ته څرگندوی. هغه د سحر رڼا په تياره بدلوی او د زمکې په اوچتو ځایونو باندې گرځی. د هغه نوم مالک خدائ پاک، رب الافواج دے.

د بنی اسرائیلو سندرې وئیل

۵ (۱) اے بنی اسرائیلو، زه چې د غم کومه سندرې ستاسو په حقله وایم، هغې ته غور ونیسئ، (۲) “ پېغله بنی اسرائیل راغورزېدله ده، بيا به هيڅکله دوباره نه

راپاڅی. هغه په خپله زمکه یواځې راغورزېدلې ده چې هیڅوک به یې دوباره ونه دروی. ﴿٣﴾ مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، ”د بنی اسرائیلو د یو ښار نه چې زر فوجیان د جنگ دپاره ولېږلې شی، نو صرف سل به په کښې پاتې شی، او چې د یو بل ښار نه یې سل فوجیان ولېږلې شی، نو صرف لس به په کښې واپس راشی.“ ﴿٤﴾ مالک خدای د بنی اسرائیلو قوم ته داسې فرمائی، ”ما ولټوئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. ﴿٥﴾ مه بیت ایل لټوئ، او مه جلجال ته ځی، او مه بیرسبع ته سفر کوئ ځکه چې د جلجال خلق به یقیناً جلاوطن کړی شی، او بیت ایل به نیست و نابود کړی شی.“ ﴿٦﴾ د مالک خدای طلبگار شی نو ژوندی به پاتې شی، گڼې هغه به د یوسف خاندان لکه د اور و سوزوی، او بیت ایل به خاورې ایرې کړی او هیڅوک به داسې نه وی چې هغه اور مړ کړی. ﴿٧﴾ تاسو هغه څوک یی چې انصاف په گنډیر بدلوی او صداقت په زمکه راغورزوی. ﴿٨﴾ هغه چا چې ستوری پیدا کړی دی، چا چې د ستورو غومپک پیدا کړی دی. او څوک چې تیاره د سحر په رڼا بدلوی، او د ورځې رڼا په شپه بدلوی. څوک چې د سمندر اوبه راوغواړی او د زمکې په مخ یې وراړوی، د هغه نوم مالک خدای دی. ﴿٩﴾ هغه په زورورو خلقو سمدستی تباهی راوی او د هغوی مضبوطی قلعه گانې تباه کوی. ﴿١٠﴾ تاسو د هغوی نه نفرت کوئ څوک چې په عدالت کښې انصاف کوی، او هغوی سپکوئ څوک چې حقیقت وائی. ﴿١١﴾ تاسو په غریبانانو ظلم کوئ او د هغوی په غله د حد نه زیات ټیکس لگوئ. نو په دې وجه اگر که تاسو د کاپو نه ښائسته کورونه جوړ کړی دی خو تاسو به په هغې کښې نه اوسېږئ، اگر که تاسو د انگورو پک باغونه کړی دی خو تاسو به د هغې مے ونه څښئ. ﴿١٢﴾ ما ته پته ده چې ستاسو جرمونه څومره پېر دی او ستاسو گناهونه څومره لوټی دی. تاسو په صادقانو ظلم کوئ او رشوتونه اخلئ او د غریبانانو سره په عدالت کښې انصاف نه کوئ. ﴿١٣﴾ نو په دې وجه هوښیار انسان په داسې وخت کښې خاموشه وی، ځکه چې زمانه پېره خرابه ده. ﴿١٤﴾ د ښو لټون کوئ او بدو پسې مه گرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. نو بیا به مالک خدای، رب

الافواج ستاسو مل وی، لکه څنگه چې تاسو دعویٰ کوئ چې هغه ستاسو مل دے. (۱۵) د بدو نه نفرت کوئ او د نېکۍ سره مینه کوئ، او په عدالت کښې انصاف قائم کړئ. نو کېدے شی چې مالک خدای، ربُّ الافواج، د بنی اسرائیلو په باقی پاتې شوو خلقو رحم وکړی. (۱۶) نو ځکه مالک خدای، ربُّ الافواج قادر مطلق خدای فرمائی، ”په ټولو کوڅو کښې به ژړاگانې وی او په هر چوک کښې به د مړو ویر وی. زمینداران د ماتم کولو دپاره راوغوښتلے شی او کسبې ماتم کوونکي به د ژړا دپاره راوغوښتلے شی. (۱۷) د انگورو په ټولو باغونو کښې به ژړاگانې وی، ځکه چې زه به ستاسو د سزا دپاره ستاسو په مینځ کښې تېر شم،“ مالک خدای فرمائی.

د مالک خدای ورځ

(۱۸) په تاسو دې افسوس وی څوک چې د مالک خدای د قیامت د ورځې ارمان کوئ. تاسو ولې د مالک خدای د قیامت د ورځې ارمان کوئ؟ دا به ستاسو دپاره د رڼا نه بلکې د تیارې ورځ وی. (۱۹) دا به داسې وی لکه چې څوک د ازمری نه تښتی او مېلو ته مخامخ شی، او یا خپل کور ته لار شی او لاس په دېوال باندې کېږدی او مار پې وچپې. (۲۰) او، د مالک خدای د قیامت ورځ به تیاره او د ناامیدی سبب وی. دې کښې به د خوشحالی یا د امید رڼا نه وی. (۲۱) ”زه ستاسو اخترونو نه سخت نفرت کوم او ستاسو مذهبي محفلونه ما ته هیڅ خوشحالی نه راکوی. (۲۲) اگر که تاسو ما ته سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې راوړئ، نو زه به دا قبولې نه کړم. اگر که تاسو ما ته د څورب ځناورو د خپلې خوبښې نذرانې پېش کړئ زه به دې ته هیڅ نظر ونه کړم. (۲۳) د خپلو سندرو شور زما نه خوا کړئ، زه ستاسو د رباب ساز اورېدل نه غواړم. (۲۴) د دې په ځای دې انصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهیري، او صداقت د هغه سیند په شان چې هیڅکله نه اوچپیری. (۲۵) اے بنی اسرائیلو، کله چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بیابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانې او نذرانې راوړې دی څه؟ (۲۶)

خو اوس چې تاسو د سکوت بُت عبادت وکړو کوم چې تاسو خپل بادشاه منئ، او کيوان چې ستاسو په ستورو کبني معبود دئ، نو تاسو به دا بُتان په خپلو اوږو گرځوئ. ﴿٢٧﴾ نو په دې وجه به زه تاسو د دمشق نه هم اخوا جلاوطن کړم، مالک خدای فرمائی، د چا نوم چې قادر مطلق خدای دئ.

د بنی اسرائیلو تباہی

٦ ﴿١﴾ ”په تاسو دې افسوس وی څوک چې په صیون کبني په آرام پراته یئ، او په تاسو هم څوک چې خپل ځان د سامريې په غر محفوظ گڼئ. تاسو په بنی اسرائیلو کبني نامتو او مشهور یئ، چا له چې خلق د مدد غوښتلو دپاره ورځی. ﴿٢﴾ تاسو کلنه ښار ته لاړ شئ او وگورئ چې هلته څه شوی دی. بیا د حمات لوی ښار ته لاړ شئ، او بیا په فلسطیه کبني د جات ښار ته ورکوز شئ. تاسو خو د هغوی نه څه زیات ښه نه یئ؟ ولې ستاسو علاقه د هغوی نه لویه ده څه؟ ﴿٣﴾ تاسو دا نه منئ چې د مصیبت هغه ورځ به راشی، بلکې تاسو د بې انصافی حکومت قائم کړئ دئ. ﴿٤﴾ په تاسو افسوس چې د هاتی په غابښونو په ښائسته کړئ شوی پالنگونو کبني اوده کپړئ او په حجره کبني په کتونو کبني غزپړئ. تاسو د خوراک دپاره د خپلو رمو نه د خوښي گپوری او د خپل مال نه څرپه سخی خوښوئ. ﴿٥﴾ تاسو په سریندو کبني بې مطلبه سازونه غروئ او خپل ځان د داؤد سره د برابرولو کوشش کوئ. ﴿٦﴾ تاسو د میو پک جامونه څښئ او اعلیٰ عطر لگوئ، خو تاسو د خپل ملک په تباہی څه خفگان نه کوئ. ﴿٧﴾ نو ځکه تاسو به اولنی خلق یئ چې جلاوطن به شئ، او ستاسو مېلې او غزېدل به ختم شی. ﴿٨﴾ قادر مطلق خدای په خپل ذات قسم کړئ دئ. مالک خدای، رب الافواج فرمائی، ”زه د یعقوب د غرور نه کرکه کوم، او د هغه مضبوطو قلعه گانو نه نفرت کوم. زه به ښار او په دې کبني چې هر څه دی دشمن ته حواله کړم.“ ﴿٩﴾ که په یو خاندان کبني لس سړی پاتې وی نو هغوی به هم مړه شی. ﴿١٠﴾ او چې کله د هغوی یو خپلوان راشی څوک چې د هغوی د مړو د دفن کولو ذمه وار

وی او کور ته ورننوځی چې مړی رابهر کړی، نو هغه به د آخری بچ شوی کس نه تپوس وکړی، ”آیا تا سره نور څوک شته؟“ نو هغه به وائی چې، ”نه،“ نو کله چې هغه ورته قسم خوړل غواړی، نو بیا به هغه ورته ووائی چې، ”چپ شه، مونږ له په کار دی چې د مالک خدای نوم وانه خلو.“ ﴿۱۱﴾ کله چې مالک خدای حکم وکړی، نو بیا به هغه غټ او وارۀ کورونه دږې وږې کړی. ﴿۱۲﴾ آیا آسونه په غټو کانیو کبښې منډې وهلې شی؟ آیا څوک په غویانو باندې سمندر قلبه کولې شی؟ خو تاسو انصاف په گنډیر بدل کړې دے او د صداقت مېوه مو په بدی بدله کړې ده. ﴿۱۳﴾ تاسو د لودبار په فتح خوشحالی کوئ، او وایئ چې، ”آیا مونږ په خپل طاقت سره قرنیم نه دے نیولې څه؟“ ﴿۱۴﴾ مالک خدای، رب الافواج په خپله فرمائی چې، ”اے بنی اسرائیل، زه به ستا خلاف یو قوم درولېږم، چې په تاسو به د لیبوحامات نه تر عرابه وادی پورې ظلم کوی.“

د قحطی د ملخانو په حقله رویا

۷ ﴿۱﴾ قادر مطلق خدای ما ته په رویا کبښې دا وښودل چې، هغه د قحطی ملخانو لښکرې د حملې دپاره تیارولې. دا په هغه وخت کبښې وشول کله چې د بادشاه د برخې وپرومبے فصل ربیلے شوے وو او د دویم فصل د راختلو وخت وو. ﴿۲﴾ ما په خپله رویا کبښې ولیدل چې د قحطی ملخانو د زمکې ټول شینکے وخورلو، نو بیا ما ووئیل چې، ”اے قادر مطلق خدایه مونږ معاف کړه، گنې مونږ به ژوندی پاتې نه شو، ځکه چې د بنی اسرائیلو قوم ډېر وړوکه دے.“ ﴿۳﴾ نو مالک خدای خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونه شی،“ مالک خدای وفرمائیل.

د اور په حقله رویا

﴿۴﴾ نو قادر مطلق خدای ما ته بله رویا وښودله، په رویا کبښې ما وکتل چې هغه

تیارے کوی چي خپلو خلقو له د غټ اور په ذریعه سزا ورکړی. هغه اور د سمندر بېخ وسوزولو او ټوله زمکه یې تباہ کړه. ﴿٥﴾ نو بیا ما چغې کړې، ”اے قادر مطلق خدایه زه تا ته زاری کوم، بس کړه. گنې مونږ به ژوندی پاتې نه شو، ځکه چې د بنی اسرائیلو قوم پېر کمزورې دے.“ ﴿٦﴾ نو مالک خدای خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونه شی.“ مالک قادر مطلق خدای دا وفرمائیل.

د سال په حقله رویا

﴿٧﴾ نو بیا ما ته مالک خدای یوه بله رویا وښودله. په دې کښې ما ولیدل چې مالک خدای د یو داسې دېوال په خوا کښې ولاړ وو چې د سال سره جوړ وو او د هغه په لاس کښې سال وو. ﴿٨﴾ او مالک خدای زما نه تپوس وکړو چې، ”عاموسه، تا ته څه ښکاری؟“ نو ما ورته جواب ورکړو چې، ”سال.“ بیا مالک خدای وفرمائیل، ”وگوره، زه د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په مینځ کښې سال لگوم، زه به نور د هغوی گناهونه پرې نه ږدم. ﴿٩﴾ په کومو علاقائی عبادتخانو کښې چې د اسحاق اولاد عبادت کولو هغه به تباہ شی او د بنی اسرائیلو مقدس ځایونه به هم کنډرې شی، او زه به د یربعام خاندان نیست و نابود کړم.“

عاموس او امصیاه

﴿١٠﴾ نو بیا د بیت ایل امام امصیاه د اسرائیل بادشاه یربعام له دا خبر وروپېرلو چې، ”عاموس د بنی اسرائیلو په مینځ کښې ستا خلاف سازشونه جوړوی. د هغه وینا د برداشت نه بهر ده. ﴿١١﴾ ځکه چې عاموس داسې فرمائی چې، یربعام به په توره مړ شی، او بنی اسرائیل به د خپل ملک نه پردی ملک ته جلاوطن کړې شی.“ ﴿١٢﴾ بیا امصیاه عاموس ته وویل، ”اے رویا کتونکیه، دلته نه اوځه. او واپس د یهوداه ملک ته لاړ شه. هلته خپل رزق وگټه او هلته خپلې پېشگویانې

کوه. ۱۳) دلته په بیت ایل کبني نوري پيشگوياڼي مه کوه، حکه چې بادشاهی محل او بادشاهی عبادتخانه دلته ده. ۱۴) خو عاموس امصياه ته جواب ورکړو، "نه زه پېغمبر یم او نه د پېغمبر زوی یم، زه صرف یو شپون یم او د اینخر د ونو خیال هم ساتم. ۱۵) خو مالک خدای زه د شپونتوب نه راروان کړم او حکم یې راکړو چې، لار شه او زما خلقو اسرائیل ته پېشگوڼي وکړه. ۱۶) نو بیا اوس د مالک خدای کلام ته غور شه. ته وایې چې، د بنی اسرائیل خلاف پېشگوڼي مه کوه. او د اسحاق د قوم خلاف تبلیغ بند کړه. ۱۷) نو په دې وجه مالک خدای دا فرمائی چې، ستا بنخي نه به د بنار کنجره جوړه شی، او ستا زامن او لوڼه به په توره مړه شی. ستا ملک به ناپ کړی شی او تقسیم به شی، او ته به په خپله په یو ناپاک ملک کبني مړ شی. او بنی اسرائیل به د خپل ملک نه پردی ملک ته جلاوطن کړی شی."

د پخي مېوې د ټوکړي رويا ليدل

۱) ما ته مالک خدای یوه بله رويا وښودله. په دې کبني مې د پخي مېوې یوه ټوکړی ولیدله. ۲) مالک خدای ټپوس وکړو، "اے عاموسه، تا څه ولیدل؟" نو ما ورته جواب ورکړو، "د پخي مېوې پکه ټوکړی مې ولیدله." بیا مالک خدای ما ته وفرمایل، "زما د خلقو بنی اسرائیلو دپاره وخت پوخ شوې دے، زه به نور هغوی د سزا نه بغېر نه پرېږدم." ۳) قادر مطلق خدای فرمائی، "په هغه ورغ، به د عبادتخاني سندرې په ژړا او ماتم بدلې شی. پېر مړی به په هر ځای کبني په خاموشي پراته وی."

د بنی اسرائیلو تباھی

۴) واورئ اے هغه خلقو څوک چې ضرورتمند راغورزوی او د ملک غریبانان تباہ کوئ. ۵) تاسو خپل ځان سره وایئ چې، "کله به د نوې میاشت ورغ ختمه

شى او كله به د سبت ورځ تېره شى چې مونږ خپل د غلې گودامونه كولاو كړو او غله خرڅه كړو؟ او مونږ ناپ تول كېنې چل ول وكړو، او د څيزونو قيمتونه اوچت كړو، او په تله كېنې تگي او دوکه وكړو. (٦) غريبانان په سپينو زرو او ضرورتمند په يوه جوړه خپلو اخلو، او غنم هم د بوسو سره خرڅوو. (٧) هغه مالک خدائ چې يعقوب ورباندې فخر كوى قسم وكړو چې، ”زه به هيڅكله هغه كارونه هېر نه كړم چې دوى كړى دى. (٨) د دې په وجه به زمكه ولړزېږي او څوك هم چې په دې ملك كېنې اوسېږي هغه به ماتم كوى. لکه څنگه چې په مصر كېنې د نيل درياب د سېلاب په وخت كېنې اوچتېږي داسې به ټوله زمكه اوچته شى، او بيا به دوباره كېنې. (٩) مالک قادر مطلق خدائ فرمائى، ”په هغه ورځ به زه نمر په نيمه ورځ بڼه كړم او په زمكه به په رڼا ورځ تياره راولم. (١٠) زه به ستاسو مذهبي اخترونه په ماتم بدل كړم او ستاسو د خوشحالى ټولې سندرې به د غم په سندرو بدلې كړم. زه به په ټولو د ټاټ جامې واغوندمه او سرونه به پرې گنجيان كړم. خلق به داسې ماتم كوى لکه چې اېك يو زوى يې مړ وى. هغه ورځ به څومره سخته وى. (١١) قادر مطلق خدائ فرمائى، ”هغه ورځې راروانې دى، كله چې زه په زمكه باندې قحط راولم. خو دا به د لوږې او تندي قحط نه وى، بلكې دا به د خدائ پاك د كلام د نه اورېدلو قحط وى. (١٢) خلق به د يو سمندر نه بل سمندر پورې او د شمال نه تر مشرق پورې گرځي، چې د مالک خدائ كلام ولټوى، خو دوى به يې پېدا نه كړى. (١٣) په هغه ورځ به بنائسته پېغلې او ځوانان د تندي نه بې هوشه شى. (١٤) كوم خلق چې د سامريه په شرمېدلو ټټانو قسم خورى، او يا وائى چې اے دان، زمونږ دې ستا په خدائ قسم وى، او يا وائى چې اے بيرسبع، زمونږ دې ستا په خدائ قسم وى، نو داسې خلق به راوغورزېږي او بيا به د پاڅېدو جوگه نه وى.“

بنی اسرائیل به تباہ کړے شى

۹ ﴿۱﴾ ما ولیدل چي مالک خُداي د قربان‌گاه سره ولاړ وو. او هغه وفرمائيل چې، ”د عبادتگاه د ستنو پاس سرونه وهی چي بنيادونه يې ولړزېږي. د خلقو په سرونو يې بسکته راوغورزوي، څوک چي ژوندی پاتې شی هغوی به زه په توره مره کړم. يو به هم ونه تښتی، او هيڅ څوک به پاتې نه شی. ﴿۲﴾ که هغوی زمکه وکني او لاندې عالم ارواح ته هم کوز شی، نو زما لاسونه به يې د هلته نه هم راوباسي. که هغوی آسمان ته هم وڅېږي، نو زه به يې هلته نه بسکته راکوز کړم. ﴿۳﴾ که هغوی د کرمل غر په سر هم خپل ځانونه پټ کړي، زه به يې هلته هم ولټوم او راگېر به يې کړم. که هغوی زما نه د سمندر په بېخ کښي پټ شی، نو زه به هلته سمندري مار له حکم ورکړم چي وې چيچي. ﴿۴﴾ که د هغوی دشمنان هغوی جلاوطن کړي، نو هلته به زه توري ته د هغوی د قتلولو حکم ورکړم. زه به خپل نظر په هغوی وساتم د هغوی د فاندې دپاره نه بلکې د هغوی د نقصان دپاره.“

﴿۵﴾ مالک خُداي، رب الافواج خُداي، چي زمکې له لاس وروړي نو زمکه ويلي شی. او د هغې ټول خلق ماتم کوي. ټوله زمکه داسې اوچتېږي لکه څنگه چي د سپلاډ په وخت دريائے نیل راوچتېږي، او بيا واپس بسکته کيږي. ﴿۶﴾ د مالک خُداي محل بره تر آسمانه پورې رسيږي، او د هغې بنياد يې په زمکه اېښی دی، هغه د سمندر نه اوبه راوباسي او د باران په شکل يې دوباره په زمکه راوړوي. د هغه نوم مالک خُداي دی. ﴿۷﴾ مالک خُداي فرمائي، ”اے بنی اسرائیلو، ولي تاسو گنې ما ته د ايتھوپيا د خلقو نه ډېر اهم نه یی څه؟ ما بنی اسرائیل د مصر نه راوويستل، خو ما فلستيان هم د کريټي نه او آراميان مې د قير نه هم راوويستل. گوره، زه قادر مطلق خُداي د بنی اسرائیلو گناهگاره قوم وينم. زه به دا د زمکې د مخ نه ختم کړم. خو زه به هيڅکله د يعقوب خاندان مکمل نه ختموم. مالک خُداي فرمائي. ﴿۹﴾ نو زه به حکم ورکړم، او زه به د بنی اسرائیلو قوم په نورو قومونو کښي داسې چان کړم لکه څنگه چي په چچ غله چان کيږي، او يو کايې به هم په غله کښي ترې نه لاړ نه شی. ﴿۱۰﴾ ټول گناه گار چي زما په خلقو کښي دی په توره به مره شی، هغوی ټول به مره شی چي داسې وائی، نه به په مونږ افت راځي او نه به تباه کيږو.

د بني اسرائيلو بيا آبادېدل

۱۱) په هغه ورځ به زه د داؤد نړېدلې کور بيا آباد کړم. زه به د دې خراب شوی دېوالونه جوړ کړم او کنډر به يې بيا ودان کړم او لکه د پخوا په شان به يې بيا آباد کړم، ۱۲) نو بني اسرائيل به د ادوم په پاتې ځايونو قبضه وکړي او په ټولو هغه قومونو به قبضه وکړي چې زما په نوم دي. دا د مالک خدای فرمان دے، څوک چې به دا هر څه کوي. ۱۳) مالک خدای فرمائي چې، ”هغه ورځې راروانې دي چې فصلونه به ډېر زيات وي. او فصل رېبلو له به دومره وخت پکار وي چې قلبه کوونکي به فصل رېبونکو پسې زمکه تياروي. د انگورو فصل به هم، هم داسې وي، د انگورو د زياتوالي په وجه به د هغې نه د رس ويستلو دپاره دومره وخت پکار وي چې ورسره به تخم کروونکي خپل کر شروع کړي. د زياتوالي له وجې به نوي مے د غرونو نه راڅاڅي او د ټولو غونډو نه به رابهيري. ۱۴) زه به خپل جلاوطنه خلق بني اسرائيل واپس راولم، هغوی به خپل کنډر شوی بناړونه بيا آباد کړي او په کبني به اوسيري، هغوی به د انگورو باغونه وکړي او د دې مے به څبني، هغوی به باغونه وکړي او د دې مېوه به خوري. ۱۵) زه به بني اسرائيل د هغوی په خپل ملک کبني وکړم، او دوی به هيڅکله بيا د بېخ نه راونه ويستلې شي د هغه ملک نه چې ما ورته ورکړې دے،“ ستاسو مالک خدای دا فرمائي.